

חוי דעת

לימודי דעת
LIMUDEI DAAT
ללמוד • לדעת • להתקדם

ההלכה השבועית מבית לימודי דעת | מרכז ללימודי הלכה

בגליון השבוע

מענייני ערב שבת

אין ללמוד הלכה למעשה מתוך גליון זה. בכל שאלה יש להוועץ במורה הוראה.

עלון מס'
5

מדיני ערב שבת

כשאורות החשמל דלוקים בחדר, האם אפשר לברך על הדלקת הנרות?

בגליון הקודם למדנו מחלוקת השו"ע והרמ"א (סימן רס"ג סעיף ח') במקום שיש כמה נשים המדליקות נרות, שלפי השו"ע אסור לכל אחת לברך בפני עצמה, מפני שיש כבר אור מהנרות שחברתה הדליקה, אלא אשה אחת תברך ותוציא את כולן ידי חובה. ולפי הרמ"א מותר לכל אחת לברך בפני עצמה, מפני שאפשר לברך על "תוספת אורה". אך בכ"ז עדיף, אם יש להם חדר בו הם ישנים, שתדליק שם.

ולפי"ז יש לדון בזמנינו שמדליקים את אורות החשמל, שלכאורה לפי השו"ע יהיה אסור לברך על הדלקת הנרות, כמו במקום שיש נרות נוספים. [ואף לפי הרמ"א אולי יש לדון בזה, (לכאורה יש לדון בזה אף לשיטת הרמ"א שמתיר לברך אף במקום שדלוקים כבר נרות נוספים, שהרי סיבת ההיתר הוא, מפני שסוף סוף ע"י ריבוי הנרות כן מתרבה האור. אבל כשאורות החשמל דלוקים בדרך כלל אין אור הנרות מוסיף כלום, וא"כ אף לפי הרמ"א יהיה בעיה לברך כשאורות החשמל דלוקים. אך יש אומרים בזה סברה, שסוף סוף יש בנרות הדלוקים תוספת שמחה ע"י אורית השבת שהם משירים, ומשום כך ניתן יהיה לברך על הדלקתם אף כשדלוקים אורות החשמל).]. ובפוסקים דנו בזה, והעלו כמה פתרונות.

א. שתדליק האשה את נרות השבת כשאורות החשמל מכובים, ואח"כ ידליק אדם אחר את אורות החשמל [לאשה עצמה אסור אח"כ להדליק את אורות החשמל, מפני שכבר קיבלה שבת בהדלקת הנרות]. או שישיי

מו את אורות החשמל על שעון שבת, שידליקם רק אחר גמר הדלקת הנרות ע"י האשה.

ב. שתדליק האשה את אורות החדר בשביל מצוות הדלקת הנרות, ומיד אח"כ תדליק את הנרות, ותכוון בברכתה על שניהם. (הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א עושה להיפך, שקודם מדליק את הנרות כשאורות החשמל מכובים, ואח"כ מדליק את אורות החדר, שמל, ומברך את הברכה. משום שמעדיף להדליק את הנרות כשאין שום אורות אחרים.)

האם צריך לקבל שבת בהדלקת הנרות?

בשו"ע (סימן רס"ג סעיף י') מביא את שיטת הבה"ג שכל המדליק נרות שבת מקבל שבת בהדלקתו. וכותב השו"ע, שיש חולקים על הבה"ג, וסוברים שאין קבלת שבת תלויה בהדלקת הנרות.

והמנהג המקובל הוא, שנשים המדליקות מקבלות שבת בהדלקתן. ומשום כך, עליהן לגמור את כל הכנותיהן לשבת [הכרוכים באיסורי שבת] לפני הדלקת הנרות.

אבל גברים המדליקים נרות שבת אין מנהגם לקבל שבת בהדלקתם. אמנם כותב המ"ב (שם ס"ק מ"ב) שטוב להתיר נות לפני הדלקת הנרות שאינו מקבל שבת בהדלקתו. [ולענין אם מועיל תנאי לנשים המדליקות, ראה להלן].

אשה המדליקה נרות שבת, האם מועיל לה להתנות שאינה רוצה

לקבל שבת בהדלקתה?

ישנה בזה מחלוקת ראשונים. (שו"ע שם.) יש הסוברים, שמועיל לאשה להתנות שאינה מקבלת שבת בהדלקתה. ויש חולקים וסוברים שאין מועיל לה תנאי, וצריכה לקבל שבת בהדלקתה.

וכותב הרמ"א, שהמנהג הוא שמועיל תנאי. אמנם המג"א כותב (סימן רס"ג ס"ק כ.) כי אין להתנות כי אם לצורך. ומסביר המ"ב (שם ס"ק מ"ד) שהטעם לזה לחשוש לשיטות החולקים שאין מועיל תנאי, ולכן רק בשעת הצורך תעשה תנאי.

ומהו לצורך? בדבר זה קשה ליתן גדר קבוע, ובכל מקרה יש לעשות שאלת רב: [לדוגמא, הגרש"ז אויערבך זצ"ל סובר, (שמירת שבת כהלכתה ח"ב פרק מ"ג הערה קל"ז).] כי אשה הרוצה לנסוע לכותל המערבי לפני שבת, אינה רשאית להדליק נרות על תנאי שאינה מקבלת שבת, שאין זה נחשב "לצורך".]

בני זוג שמוזמנים להוריהם לסעודת שבת, ורוצים להדליק נרות בביתם ולנסוע לבית הוריהם לפני שבת, נראה, שעדיף שלא להדליק נרות בביתם על תנאי, אלא יסעו לבית הוריהם וידליקו נרות שם, [ולענין הברכה ראה גליון הקודם חילוק בין השו"ע לרמ"א], אך יראו להשאיר אור דלוק בביתם משום עונג שבת, שלא יכשלו בחפצים כשיחזרו לביתם אחרי הסעודה.

הלכות שבת - המשך

מקור דין "תוספת שבת"

הגמרא במסכת ראש השנה (דף ט' ע"א.) דורשת את הפסוק שנאמר לגבי יום הכיפורים "בתשעה לחודש בערב", שלכאורה הפסוק סותר, שבתחילה כתוב "בתשעה לחודש" ונראה מזה שיום הכיפורים צריך להיות בט' בתשרי, אולם אח"כ כתוב "בערב" שמזה נראה שרק בערב מתחיל יום הכיפורים זאת אומרת בי' בתשרי. אלא שהפסוק בא לומר, שצריך להתחיל ולהתענות זמן מועט ביום לפני כניסת יום הכיפורים, כדי להוסיף מחול על הקודש. ומוסיפה שם הגמרא, שדין זה קיים גם בשאר שבתות וימים טו' בים, שצריך להוסיף ולקבל שבת ויו"ט זמן מועט לפני כניסת השבת והיו"ט. אמנם שיטת הרמב"ם, שבשבת ויו"ט דין זה הוא מדרבנן, ולא דאורייתא. אך שיטת הרבה מהראשונים, שגם בשבת ויו"ט צריך להוסיף מחול על הקודש מדאורייתא.

מתי הוא זמן "תוספת שבת" ?

"תוספת שבת" צריך לעשות קודם בין השמשות. ומהו זמן "בין השמשות"? בשו"ע (סימן רס"א סעיף ב') מביא שיטת ר"ת הסובר, שבין השמשות מתחיל אחר זמן מהלך ג' מילין ורביע (שזה: 58.5 דקות) מאז שנתכסתה השמש. ונמשך זמן בין השמשות כמהלך ג' רבעי מיל (שזה: 13.5 דקות), ואחרי זה הוא לילה.

אבל הביא המ"ב, (סימן רס"א ס"ק כ"ג.) שה' רבה ראשונים וכן הגר"א פסקו, שבין השמשות מתחיל מיד אחר שנתכסתה השמש, שזה הוא מה ששגור בל' שונינו "השקיעה". וא"כ דין "תוספת שבת" הוא לפני השקיעה, שלפני זמן זה צריך להוסיף עוד זמן מועט ולקבל את השבת.

כמה זמן צריך לעשות "תוספת שבת"?

במ"ב (שם ס"ק כ"ב.) כותב, כי לא מספיק

להוסיף זמן מועט מאוד, אלא צריך להוסיף כמה דקות לפני השקיעה ולקבל שבת, ולא לעשות שום מלאכה האסורה בשבת.

ואגב, יש לציין, שבכל דין התלוי בש' קיעת החמה, יש לזהר מלעשותו סמוך ממש לשקיעה. משום מקור מות שיש בהם שאלות בנוגע לחישוב שקיעת החמה שם [מחמת הרים שמ' כסים את השמש, ועוד].

בגליון הבא:

- כיצד אופן קבלת שבת?
- מה הדין מי שקבל שבת ונזכר שעדיין לא התפלל תפילת מנחה?
- אם תפילת המנחה בבית הכנסת סמוך מאד לשקיעת החמה, מה יעשה?
- מה הדין אם הציבור בבית הכנסת כבר קבלו שבת, אך הוא עדיין לא התפלל תפילת מנחה?

לומדים הלכה למעשה בשיטה ייחודית בקצרה, בעיון או לסמיכה ברבנות

איך לומדים:

ליזוי ותמיכת רב

מענה רב לשאלות במייל ובטלפון, הכנה וסיוע לבחינות הרבנות

מבחנים

תקבל כלים ועזרים ללימוד, לזיכרון ולהעמקה המביאים לשליטה בחומר לאורך זמן

שיעורים

כל 3 ימים תקבל למייל שיעור הכתוב בשיטה בהירה וממוקדת

הירשם עוד היום לאחד ממסלולי הלימוד שלנו
והצטרף לאלפי לומדים בארץ ובעולם
המגיעים לרמה גבוהה בידיעת ההלכה

לקבלת העלון ישירות למייל שלך: daat@limd.co.il

